

Sygnatura akt IV P 20/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Smólska-Caban

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Pawlaczyk

po rozpoznaniu w dniu 05 kwietnia 2018 r.

sprawy z powództwa E. L.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

o ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

1. Zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. na rzecz powódki E. L. kwotę 957,10 (dziewięćset pięćdziesiąt siedem 10/100) zł netto z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia

11 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty.

2. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wieluniu kwotę 30,00 (trzydzieści) zł tytułem opłaty sądowej.

3. Wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR /-/ M. C.

Sygn. akt IV P 20/18

UZASADNIENIE

E. L. wystąpiła przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. o zasądzenie kwoty 957,10 zł netto z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu za 2 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego. W uzasadnieniu żądania powódka podniosła, iż zatrudniona była w pozwanej firmie w okresie od 07 października 2016 r. do 30 września 2017 r. Pozwany pracodawca wypowiedział powódce umowę o pracę wskazując jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy likwidację działalności produkcyjnej w zakładzie w W.. Pozwany zawarł następnie z powódką umowę o pracę na czas określony od dnia 01 października 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. Pozwany nie wypłacił powódce ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 2 dni; pozwany sporządził i wydał powódce wyliczenie należnego świadczenia.

Sąd wydał nakazy zapłaty i uwzględnił powództwo w całości. Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty podnosząc, iż dokonuje obecnie przeliczenia ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy należnego powódce oraz, że powódka zobowiązana była wykorzystać urlop wypoczynkowy w okresie wypowiedzenia.

Sąd ustalił, co następuje:

E. L. zawarła z pozwanym umowę o pracę na czas określony od 01 października 2017 r. do 31 grudnia 2017 r., na podstawie której zatrudniona była na stanowisku głównej księgowej. Stosunek pracy ustał z upływem czasu, na jaki umowa została zawarta. Powódka nie wykorzystała 2 dni urlopu wypoczynkowego; powódka otrzymała od

pracodawcy listę płac z wyliczeniem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 957,10 zł netto. W świadectwie pracy wskazano, iż powódka nie wykorzystała urlopu wypoczynkowego w wymiarze 2 dni.

(dowód: umowa o pracę k. 5, świadectwo pracy k. 6, lista płac k. 7)

Sąd postanowił oddalić wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków E. Ł. i O. N. z uwagi na to, iż stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie

2

dokumentów w postaci umowy o pracę zawartej przez strony i świadectwa pracy wystawionego powódce.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka dochodzi należności z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 2 dni przysługujący za okres zatrudnienia powódki w pozwanej firmie na podstawie umowy o pracę na czas określony od 01 października do 31 grudnia 2017 r. Zgodnie z art. 171 § 1 k.p. w przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. Powódka do czasu rozwiązania stosunku pracy nie wykorzystała przysługującego urlopu wypoczynkowego w wymiarze wskazanym w świadectwie pracy. Zarzut pozwanego zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty jakoby powódka została zobowiązana do wykorzystania urlopu wypoczynkowego w okresie wypowiedzenia nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem stosunek pracy powódki ustał z upływem czasu, na jaki zawarta została umowa o pracę, a nie wskutek wypowiedzenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził dochodzoną przez powódkę kwotę w wysokości wskazanej w liście płac sporządzonej u pozwanego pracodawcy i przesłanej powódce w drodze e-mail.

Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1. rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 k.p.c., zgodnie z którym zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 300)

w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz

Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wieluniu opłatę od pozwu w kwocie

30,00 zł, od uiszczenia której powódka zwolniona jest z mocy prawa.

SSR /-/ M. C.